

Αθήνα, 10.07.2024

Ερώτηση

Προς τον Υπουργό Παιδείας, Θρησκευμάτων και Αθλητισμού

Θέμα: «Παταγώδη αποτυχία μαρτυρά ο θρυλούμενος ψηφιακός εκσυγχρονισμός των σχολείων μέσω των διαδραστικών πινάκων»

Οι δημόσιες πολιτικές περί ψηφιακού εκσυγχρονισμού αποτελούν υποτίθεται την κορωνίδα των κυβερνητικών πολιτικών. Η πραγματικότητα είναι ότι στην πλειονότητα τους οι παρεμβάσεις της κυβέρνησης αναφορικά με την ψηφιακή αναβάθμιση των σχολείων αποδεικνύονται επικοινωνιακά πυροτεχνήματα. Ήδη από την περίοδο που στην ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας ήταν η κα Κεραμέως διαφημίστηκε έντονα ότι οι πρώτοι από τους 36.000 και πλέον διαδραστικούς πίνακες θα εξοπλίσουν όλα τα σχολεία της χώρας. Και ο παρών Υπουργός έλαβε τη σκυτάλη ακριβώς στο σημείο που η προκάτοχος του την άφησε. Έτσι υποτίθεται πως σε όλα τα σχολικά τμήματα που φοιτούν μαθητές και μαθήτριες Λυκείου, Γυμνασίου Ε' & Στ' Δημοτικού η αξιοποίηση των νέων τεχνολογιών θα μετέτρεπε τη διδακτική διαδικασία από μια στείρα επανάληψη ύλης σε δημιουργική εκδίπλωση γνώσεων και δεξιοτήτων. Αξίζει να επισημανθεί παρενθετικά ότι σε αρκετά προηγμένες εκπαιδευτικά χώρες όπως η Σουηδία επιλέγεται η επιστροφή σε πιο παραδοσιακούς τρόπους μάθησης μετά την έκφραση προβληματισμού εκπαιδευτικούς επιστήμονες, αν η υπερψηφιοποιημένη προσέγγιση στην εκπαίδευση είχε οδηγήσει σε μείωση των βασικών δεξιοτήτων.

Το κυβερνητικό επιτελείο επαναλαμβάνει διαρκώς πως δεν ακολουθεί δεξιές, κεντρώες ή αριστερές πολιτικές, αλλά πολιτικές που πάνε μπροστά τη χώρα και διευκολύνουν την καθημερινότητα των πολιτών. Στην πραγματικότητα δεν υπάρχουν ουδέτεροι και αυτονόητοι τρόποι που προωθούν τις εξελίξεις της επιστήμης και της τεχνολογίας και την εναρμόνισή τους με τις μεθόδους διδασκαλίας των Ευρωπαϊκών Σχολείων. Αντίθετα, υπάρχουν δημόσιες πολιτικές που προωθούν την ψηφιοποίηση με κοινωνικά δίκαιο τρόπο και ένα πέπλο ισότητας να τις διαπνέει διαρκώς, και από την άλλη πολιτικές που αναβαθμίζουν το γνωστικό υπόβαθρο της κοινωνίας και της εκπαιδευτικής κοινότητας χωρίς μέριμνα για την κοινωνική διάσταση του ζητήματος, με αποτέλεσμα τη διαιώνιση των κοινωνικών ανισοτήτων στην εκπαίδευση και στην πρόσβαση σε αυτή.

Επί του συγκεκριμένου, εκ του αποτελέσματος τα περισσότερα σχολεία προμηθεύτηκαν λιγότερους

διαδραστικούς πίνακες από αυτούς που ζήτησαν ώστε να μπορούν να καλύψουν τις ανάγκες όλων των τμημάτων τους. Όμως υπάρχει κάτι ακόμα πιο σημαντικό, καθώς όλες οι τάξεις που στεγάζονται σε προκατασκευασμένες αίθουσες εξαιρούνται από την προμήθεια αυτών των πινάκων. Η ίδια η πολιτεία δηλαδή, στερεί από τον μαθητή και τη μαθήτριά, την ισότιμη πρόσβαση στη γνώση και την τεχνολογία, απλά επειδή έτυχε το σχολείο της γειτονιάς του να μην έχει κατάλληλες κτιριακές υποδομές. Για παράδειγμα εξαιρέθηκαν του προγράμματος οι αίθουσες του 9^{ου} Λυκείου Αθηνών που στεγάζονται σε προκάτ,, ενώ στα σχολεία του Δήμου Αμαρουσίου, αυτό μεταφράζεται σε τρεις τουλάχιστον σχολικές μονάδες που εξαιρούνται του προγράμματος (6^ο Λύκειο, στο 9^ο Λύκειο και 8^ο Γυμνάσιο).

Κατόπιν αυτών, ερωτάται ο αρμόδιος Υπουργός:

- Σκοπεύει η κυβέρνηση να χρηματοδοτήσει από εθνικούς πόρους τον εξοπλισμό με διαδραστικούς πίνακες για όλες τα σχολικά τμήματα που δεν επιλέχθηκαν από το πρόγραμμα χρηματοδότησης ΕΣΠΑ, ώστε να αμβλύνει τις ανισότητες που δημιουργούνται;
- Ποιο είναι την στιγμή που κατατίθεται η εν λόγω ερώτηση το ποσοστό των σχολείων και δη των σχολικών τμημάτων, σε σχέση με τα αιτήματα των διευθυντών των σχολείων, που έχουν προμηθευτεί διαδραστικούς πίνακες για την εκπαιδευτική τους λειτουργία;
- Δεδομένου ότι το έργο προμήθειας και εγκατάστασης διαδραστικών πινάκων χρηματοδοτείται από το Ταμείο Ανάκαμψης και Ανθεκτικότητας, ποιο είναι το ποσοστό των πληρωμών του ταμείου προς τους τελικούς δικαιούχους, δηλαδή ποιο το ποσοστό της πραγματικής και όχι της λογιστικής απορρόφησης;

Οι ερωτώντες βουλευτές

Ηλιόπουλος Αθανάσιος

Αναγνωστοπούλου Αθανασία

Αχτσιόγλου Ευτυχία

Ζεϊμπέκ Χουσεϊν

Φερχάτ Οζγκιούρ

Πέρκα Θεοπίστη

Τζανακόπουλος Δημήτρης

Τζούφη Μερóπη

Φωτίου Θεανώ